

השמיניסטים הנועזים שיצאו לתקן

את העולם - החלו רועדים מחד

המורדים

המשקשקים

אך התקוממות לחוד - ואומץ לב לחוד. אף מאמר בעיתון אינו חתום בשם אמיתי. ישנם שם מרייחואנה, ואבן גבירול פינת פרישמן. הכל משעשע מאד - אך נפחד. ואכן, נוכח זעמו המשתולל של מנהל הגימנסיה, שלמה הירש, שראה את העלון, איבדו שלושה מעורכיו את רוח-

עם המנהל. מאוחר מדי גונבה שמועה ל- אוזני המנהל, כי ההורים מסכימים עם חלק ניכר מדיעות בניהם, אינם מסכימים לחלוטין עם התנהגותו של הירש בעניין. תגובתם הספרונטאנית של התלמידיים מיידים נמוגה במהירות. כיום, שולט ברמת-גן הפחד. התלמידים פוחדים לדבר.

מועצת התלמידים לא רק המורים וההנהלה זכו לביקורת מצד ליפה במעוף העכברוש. גם מועצת-התלמידיים לא יצאה נקייה, מתוארת בצויר זה כנבונת המורקדות על-ידי ההנהלה.

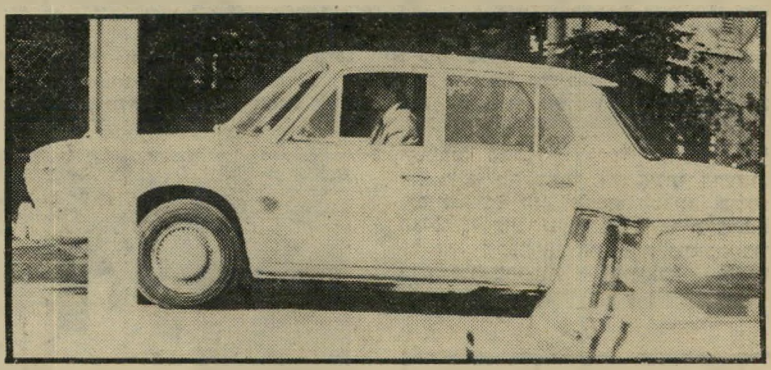
שני הנועזים במרכו, שני המורדים שסירבו להיכנע למנהל: שמואל הספרי (ממושקף) וישראל אלטשולר. שלא כמו שלושת חבריהם לעריכת העיתון, סירבו שניים אלה לחתום על מכתב הרטה, עמדו במרויים גם כאשר סולקו מבית-הספר. הוצאת העיתון הרתיחה את מנהל הגימנסיה, שלמה הירש.

הקרב, נטשו את המערכה עוד בטרם החלה. הסכימו לחתום על מכתב הרטה. נותרו שני בחורים שסרבו להיכנע ולהתנצל על הוצאת העיתון: ישראל אלטשולר וישראל שמואל הספרי. כעבור יום סילק המנהל את השניים מבית הספר. תלמידי השמיניות בגימנסיה התקוממו. הם דרשו במפגיע, בעצומה שהגישו למנהל, להחזיר את שני חבריהם ללימודים. המנהל הכריז כי לא יקבל תכתיבים מתלמידיים - והחזיר את שני המורדים. אחד התנאים לשיבתם: הבאת הוריהם לשיחה

שער העתון שחולל את הסערה - ושלמד את השמיניסטים של התיכון הדתי ברמת-גן לקח עוגם: כי חופש הדיבור, והזכות לביקורת, והלחימה על עקרונות - הינם דברים השייכים לחומר הלימוד בלבד, ולא לעולם המציאות. בעיתון, שנועד לתפוצה פנימית בלבד, מתחו עורכיו ביקורת על תופעות שניראו להם שליליות בבית-הספר - וזכו לתגובה מוחצת.

ישעם של שמואל הספרי וישראל אלטשולר, צמד שמיניסטים בתיכון העירוני-דתי ברמת-גן, היה חמור ביותר: הם אמנם לא השתתפו באונס קיבוצי, גם לא נחפסו במאורת חשיש. אולם הם נתי

המנהל המתחמק שלמה הירש, במכוניתו. מנהל התיכון-הדתי נגד חמשת תלמידיו שהעזו למתוח נגדו ביקורת, נסוג בבהלה כאשר הסתמן מרד תלמידיים נגדו, דיכא במהירות את המרד באמצעות שוט ציוני-המגן והסילוק מבית-הספר.

פסו לשטות גדולה לא פחות: הם לקחו בריצנות את העקרונות הנעלים שלימדו אותם בשיעורי אורחות, יצאו להילחם למען עקרונות אלה בעלון פנימי שפירסמו בשבוע שעבר, יחד עם שלושה חברים נוספים. בבית ספרם.

הישן מתפורר בעלון הם פירסמו דברים לגיטימיים מאוד. דברים שכל מורה טוב לאזרחות דיבר עליהם לא פעם בשיעוריו. הם יצאו חוצץ נגד צביעות, אווילות ושחיתות. נגד מנהל בית-הספר, המחייב אותם להשתתף מדי בוקר בתפילת שחרית - תוך אימו בריוש מדוייק של הנוכחים. נגד אוויר-לחות של תכניות החינוך הישנות. ונגד צביעותה של מועצת התלמידים.

בנים ובנות **בכיתה אחת**

אך צמח חוטר נועזים כזה בבית-הספר דתי דווקא?

תיכון זה, למרות היותו דתי, הוא מעורב. בנים ובנות יושבים יחד בכיתה - אפילו על ספסל אחד. בבתי התלמידים